

Proud member of the European and the International Fire Fighters Unions Alliance
EFFUA & IFFUA

DANISH FIRE FIGHTERS

Brandmanden

LEDER

Af: Jesper Bronée
Formand
Brandfolkenes Organisation

Er der en fremtid?

Så kom turen til brandvæsenerne i Hovedstaden i form af afskedigelser blandt mandskabet.

Vi er netop nu i gang med en personaletilpasning i flere brandvæsener, som betyder afskedigelser af flere dygtige medarbejdere, og uanset om disse bliver fyret eller overflyttet til anden tjeneste i kommunen, så er virkeligheden, at der skæres dybt nogle steder, og andre steder skæres der rigtigt dybt.

Jeg er overbevist om, at ingen brandvæsener slipper helt "uden skræmmer", men jeg har omvendt en tro på, at der overalt vil være en god dialog med de organisationer, som repræsenterer medlemmerne.

Jeg vil opfordre til, at man viser respekt for de personer, som snart vil stå i den ubehagelige situation, at de skal igennem voldsomme ændringer i deres liv. Jeg ved, at nogle tænker, at bliver man overflyttet til en anden tjeneste i kommunen, er det ikke så slemt!

Men rent teknisk set, så kan en sådan oveflytning betyde, at ens arbejdstid, løn og pensionsvilkår ændres væsentligt, så efter min opfattelse, vil der være nogle kolleger, som skal igennem en meget ubehagelig tid, hvor et ellers sikkert erhvervsliv pludselig ændres på alle områder, og det vil være meget ubehageligt, at skulle se dette i øjnene, for de kolleger, som bliver ramt.

FORSIDEN**Fotograf: Kenneth Meyer**

Københavns brandvæsen måtte ved en kraftig brand den 19. juli hente assistance fra Frederiksberg brandvæsen og Falck Gentofte.

Nedenstående er hvad døgnrapporten beretter om branden.

18:10 Ild i lejlighed**Ragnildgade**

Tagbrand i ca. 200 meter lang 4 etagers beboelsesejendom med 11 opgange. Branden startede i køkken i taglejlighed på 3. sal midt i ejendommen og havde ved brandvæsenets ankomst bredt sig til tagkonstruktionen via emhætten, hvor den meget hurtigt bredte sig i begge retninger over flere opgange. Det lykkedes brandvæsenet efter en massiv røgdykkerindsats i kombination med brug af skæreslukker og overtrykventilatorer, at begrænse branden til taget over 4 ud af ejendommens 11 opgange. Brandvæsenet har sideløbende med den omfattende slukningsindsats engageret skadeservicefirma i de underliggende lejligheder, for at minimere følgeskader af branden. Det samlede resultat af indsatsen er at 75 ud af ejendommens 88 lejligheder er helt intakte og yderligere 8 lejligheder har kun mindre røg eller vandskader med er stadig beboelig og resterende 5 lejligheder er ubeboelig grundet omfattende brandskader. I alt er ca. 1.000 m² tag brandskadet/udbrændt. Brandvæsenet har været til stede på brandstedet hele natten for efterslukning og bevogtning og har forladt skadestedet ved ca. kl. 06.00 til morgenen. Overdraget skadestedet til skadeservice og politi.

Side 3: Klubberne

Side 4: Dansk Ambulance Råd

Side 5: Rejsebrev fra Libanon

Side 7: Isoleringsbrande

Side 8: De Grå Sider

Side 9: TSK i 100 år

Side 10: Seminar om forflytning

Side 13: Sammenhold eller sammenbrud

Side 14: Seniornyt

Side 15: Virker det der med BO?

Udgivet af:

Brandfolkenes Organisation
Svanevej 22
2400 København NV
Telefon: 88 92 27 91

Redaktør:

Alle henvendelser om Brandmanden rettes til:
Tommy Kjær
Telefon: 40 57 95 07
E-mail: tbk507@mail.dk

Åbnings og tlf. tider i Brandfolkenes Organisation:

Mandag til torsdag: Kl. 09.00 - 12.30 samt efter aftale.
Fredag: Åbent efter aftale.

Telefon: 88 92 27 91

Sagsbehandler Bo A. Jensen kontaktes efter aftale:

Tirsdag: Kl. 10.00-16.00
Onsdag: Kl. 10.00-16.00
Torsdag: Kl. 10.00-16.00

Trykker:

KLS Grafisk Hus A/S
Jernholmen 42 A
2650 Hvidovre

Fotograf:

Kenneth Meyer
www.kjmfoto.dk
E-mail: kjm@kjmfoto.dk

Udkommer til:

Alle medlemmer af Brandfolkenes Organisation, herunder Brandfolkenes Seniorklub.
Statslige, kommunale og private beredskaber i hele Danmark.
Politiet. Politikere. Abonnenter.

Løssalg kr. 50,00
Årsabonnement kr. 198,00

KLUBBERNE

Brandfolkenes klub København BKK

Konstitueret formand:
Johnny Jensen 265

Telefon:
29 26 86 04

E-mail:
lindholt@jensen.tdcadsl.dk

Den faste klub Tårnby

Formand:
Brandmester
Jan Jørgensen 04

Telefon:
53 65 40 90

E-mail:
jjo.tb.tf@taarnby.dk

Brandfolkenes klub Frederiksberg BKF

Formand:
Flemming Jørgensen 5113

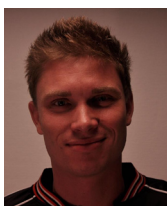

Telefon:
40 89 81 92

E-mail:
oldmarken@ofir.dk

Brandfolkenes klub Vestegnen

Formand:
Rune Teit Strøm 76

Telefon:
22 11 62 17

E-mail:
rs@vestbrand.dk

Brandmesterrepresentant

Tillidsmand for mestrene i
Vestegnens brandvæsen:

Mads Bak Petersen 48

Telefon:
30 89 34 54

E-mail:
mbp@vestbrand.dk

Thule air base

Formand:
Jesper Sommer

Mobil Dk:

E-mail:
jso@gc.gl
www.bktab.org

Brandfolkenes Organisation - branche 11's bestyrelse

BO's bestyrelse er komplet og er som følger:

Bestyrelsesmedlemmer:

Formand: Jesper Bronée (Kbh.)
Næstformand & redaktør: Tommy B. Kjær (Kbh.)
Kasserer: Johnny L. Jensen (Kbh.)
Bestyrelsesmedlem mestergruppen: Mads Bak Petersen (Vestegnen)
Bestyrelsesmedlem: Flemming Jørgensen (Frederiksberg)

Suppleanter:

1. Jan Jørgensen, brandmester (Tårnby)
2. Rune Teit Strøm (Vestegnen)
3. Martin Jakobsen (Frederiksberg)
4. August J. Madsen (Kbh.)

Valgbare i lige år:
Formanden
Bestyrelsesmedlem mestergruppen

Valgbare i ulige år:
Næstformand & redaktør
Kasserer
Bestyrelsesmedlem

Valgbare hvert år:
Alle supleanter

Advokatfirmaet Keld Pedersen og Jakob Karlsen

Telefon 36 30 73 00 – Telefax 36 30 73 02
Valhøjvej 12 – 2500 Valby – København

kp@valbyadvokaterne.dk jk@valbyadvokaterne.dk
www.valbyadvokaterne.dk

Civilsager – Straffesager – Ansættelsesret – Køb/Salg af fast ejendom
Testamenter – Ægtepagter – Dødsbobehandling

DANSK AMBULANCE RÅD

Kenneth Lübcke vil som formand varme op under Dansk Ambulance Råd, selv om der er lidt sne og slud i luften på dette arkivfoto.

Dansk Ambulance Råd sætter sejl igen

Kenneth Lübcke ny formand for DAR, som arbejder for alle ambulancefolk på tværs af tilhørsforhold

Af Flemming F. Kyster

For tre år siden var Dansk Ambulance Råd en af hovedkræfterne bag den ambitiøse konference "Præhospitalet 2008" i Bella Center, og rådet optrådte jævnligt i debatter og høringssvar vedrørende ambulancefaget og det præhospitale område.

I en lang periode har der imidlertid været ret stille omkring ambulancerådet, primært på grund af ildsjælen Ebbe Vangs bortgang, og fordi den tidligere formand blev stationsleder.

Men nu skal rådet ud af dvalen, mener de i DAR's nye bestyrelse, som har givet hinanden håndslag på at fyre op under kedlerne igen.

Netværk

- Vi skal genopdyrke og pleje det netværk, som især Ebbe Vang bidrog med. Og så skal vi igen være synlige: Synlige over for alle ambulancefolk i Danmark, synlige som afgiver af høringssvar, synlige i den offentlige debat og synlige som mulige oplægsholdere på relevante konferencer og møder, siger Kenneth Lübcke. Han blev konstitueret formand for DAR i efteråret 2010, og det blev konfirmeret på generalforsamlingen i maj måned.

For alle

Kenneth Lübcke, som til daglig er paramediciner i Frederikshavn, understreger, at DAR arbejder for alle ambulancefolk – fra assistent til paramediciner.

Ligeledes er alle ambulancefolk, uanset hvilket firma, brandvæsen eller faglig organisation, de tilhører, velkomne som medlemmer i DAR.

- Vi ønsker at repræsentere og fremme HELE ambulancefaget, understreger Kenneth Lübcke, som også lover tæt samarbejde med Reddernes Udviklingssekretariat (RUS).

Imødegik artikel

DAR har allerede vist flaget, blandt andet ved gennem beredskabsinfo.dk at imødegå en artikel i Ekstra Bladet, hvor en tidligere overlæge skød med skarpt mod ambulancereddere.

- Overskriften var misvisende og der var en række fejl og misforståelser i teksten, og det reagerede jeg på. Debatten om faggrupperne på det præhospitale område har ind i mellem nærmest karakter af hetz mod ambulancefolkene, og der vil vi i

DAR forsøge at spille ind med vores viden og holdninger, fortæller Kenneth Lübcke.

Formanden understreger, at rådets mission er at fortælle om ambulancereddernes kunnen og kvaliteter, ikke at nedgøre eller kritisere andre faggrupper.

- Vi vil holde en saglig og fornuftig tone – det står vi os bedst med både på kort og på langt sigt, mener Kenneth Lübcke.

Den nye bestyrelse:

Formand – Kenneth Lübcke
Næstformand – Martin Zimling
Kasserer – John Larsen
Sekretær – Martin Jakobsen
Bestyrelsesmedlemmer – Jesper Friis Pedersen –
Allan Petersen – Anders Sørensen – Martin Winkel

DAR's formål:

Rådet fungerer som et koordinerende og rådgivende organ (fagligt referenceorgan), der samarbejder med sundhedsadministrative myndigheder og med organisationer, som underviser og agerer i forbindelse med ambulancevirksomhed i Danmark.

Rådet skal arbejde for en tidssvarende praktisering, evaluering og bedømmelse af ambulancefaget. Rådet skal arbejde for at udbrede kendskabet til dette.

Rådet kan endvidere behandle emner med relation til ambulancefaget, herunder behandling af ambulancefaglige sager i Patientklagenævnet.

Rådet skal i samarbejde med beslægtede organisationer, såvel nationalt som internationalt, søge at fremme accepten af ambulancefaget.

Kilde: ambulanceraad.dk

MISSION LIBANON

Så er det blevet hverdag her i Naqoura, og vores hold har fundet sin egen rytme. Det er aften og vindretningen gør at jeg kan høre at der bliver kaldt til bøn i en moske i Naqoura By. Dette samtidig med jeg kan høre cikaderne. Selv om det er aften holder teperaturen 27 grader, og luften er blød og lækker.

Af Jens Jæpelt

Det lykkedes

-for Bjarke, Rune og jeg at komme en tur med på MI-8eren ud til FN-lejr i den anden ende af FN's ansvarsområde. En rigtig god oplevelse at se landet fra oven med en blanding af små landsbyer og bjergområder, hvor man virkelig vil kunne blive væk, hvis man skulle have lyst til det.

Bygningsstandarden er meget forskellig fra Danmark, og alligevel, ind imellem står der nogle huse, der i den grad siger spar to. Pengene til mange af disse huse skal være tjent udenfor Libanon, og det påstås, at der flere libanesere udenfor Libanon end i selve landet.

På billedet ses MI-8eren før start

Jeg nævnte i min sidste beretning, at vi ikke havde haft nogen indsatser. Dét har ændret sig siden. Vi har haft 3 større brande, 2 mindre brande i lejren og en "ild i affald". Den første var ild i bygning i Minghy Street. Alle de brande, der har været udenfor lejren, har Force Fire Marshall og vores chef vurderet, at vi skulle køre på. Bygningsbranden var i en restaurant med tilhørende køkken med F-gasflasker. Jeg var stationsvagt (alarm- og vagtcentral) og resten af holdet kørte derud. De syntes alle, at det var meget overvældende at blive modtaget af 250 lokale, der rigtig gerne ville hjælpe med både udlægninger og slukningsarbejde. Det lokale beredskab deltog også med to sprøjter, hver bemandede med 2 mand i t-shirts. Endvidere måtte vi sande, at det der med væskebalancen er ekstremt vigtigt hernede. To af vores brandfolk blev lidt svimle, og blev af de søde indiske sygeplejersker fra UNIFIL-hospitalet idømt 1 døgn indlæggelse, og iført det ømmeste stribede hospitalsnattøj. Det er tydeligt, at lokalbefolkningen sætter pris på, at vi også kører ud og slukker hos dem. To af krat-brandene har foregået ca. det samme sted, og i forbindelse med disse havde jeg også stationsvagt.

Ved den sidste blev jeg hentet ned til evalueringen, der foregik på terrassen hos en butiksejer, hvis butik i den grad havde været truet. Vi blev budt på the og småkager, og sad til hans store forundring og forholdt os til de ting der ikke var gået så godt i indsatsen. Til brug for ildlørsrapporten bad jeg så om hans navn og fik hans kort. Det viste sig at ud over at hedde Moussa er han også en lokal leder i byen Naqoura. Han priste vores indsats og vores måde at agere på i høje toner, og den eftermiddags the på hans terrasse er nok én af de ting jeg vil huske meget længe

Holdet har været meget aktive i forbindelse med fodbold- og volleystævner.

Det startede med, at det danske kontingent blev indbudt til at deltage i UNIFIL-fodboldmesterskaberne. Der blev så etableret et første- og et andethold. De blev så inviteret til at spille mod det lokale (altså Naqoura By's) første- og andethold. Det var en god aften ved den lokale fodboldbane i Minghy Street, og efter en del dramatik tromlede vores førstehold hen over de lokale. En meget flot sejr over nogle ganske gode modstandere. Jeg kan ikke huske, hvornår jeg sidst har fået gåsehud over at se fodbold, men det gjorde jeg altså denne aften.

I forbindelse med lokalkampens afslutning passerede 5 tungt bevæbnede LAF (Lebanese Armed Force) køretøjer ude i Minghy Street. Vi holdt selvfølgelig tilbage, så de kunne passere, og imens sad jeg og kiggede på, hvordan de lokale reagerede. Det var helt sort for mig at børnene ikke engang kigger på køretøjerne med store øjne og løber efter dem. De børn har simpelthen gennem hele deres opvækst vænnet sig til at se på soldater, våben og ruinbyer. Noget helt andet er det, når en rød brandbil dukker op i Minghy Street. Så bliver der gjort store øjne og vinket.

I UNIFIL fodboldmesterskaberne fik vores førstehold en fin andenplads. Spanierne der vandt, var virkelig gode.

Ud over søndagens gudstjeneste har ugen et andet fast punkt. Det er banko på KFUMs Soldaterhjem, KUFFEN. Brandfolkene er meget aktive i spillet, og vi er ikke alle lige gode tabere, men bidrager gerne til underholdningen. Sagt med andre ord, så lever vi os meget ind i spillet, som ofte bliver ledt af feltpræsten. Præmierne veksler mellem tandpasta i prøvetuber, diverse sæbeartikler og altid æble- eller lagkager. Traditionen er, at alle spillerne efterfølgende spiser kage sammen med kaffe/the. I KUFFEN kan man også købe mad og diverse slik-ting. Man kan faktisk få sig en god dansk frokost til yderst overkommelig pris, samt altid en god snak, eller bare stilletid.

Rundt om i lejren ligger der 3 PXer; en indonesisk, en international og en fransk. Hvad PX står for aner jeg ikke, men det er butikker, hvor man kan købe ure, elektronik og parfume ofte til særdeles attraktive priser. Nogle har da også blevet købt nogle ure, og jeg har øje på noget parfume til pigerne derhjemme. Det er ikke alle parfumerne, de har, men nu har jeg efterladt en liste, så pigerne i PXen kan gå på jagt efter nogen til en god pris. Om lørdagen kommer der også en smykkemand i lejren. Han har til hverdag en smykkebutik i Beirut. Han kan levere standardvarer, og også ting efter bestilling. Lur mig, om ikke Eva (min kone) bliver begavet med lidt lækkert sølv, når jeg kommer hjem.

Rent fagligt har jeg været på 3 brandsyn med Force Fire Marshall og vores chef. Brandområdet i UNIFIL dækkes af et FN-direktiv med tilhørende annexer (tillæg). Brandsynene har givet mig en god mulighed for se lidt af det sydlige Libanon og oplevet hvordan lejrlivet ser ud ude i nogle af de mindre lejre.

Det forlyder, at skumfidusen nåede at blive færdig, før tilbagetrækningen blev en realitet.

Sankt Hans blev fejret på behørig vis med bål, heks og båltale af feltpræsten.

Rune og jeg havde fået bygget et pænt palle-bål med papkerne op. Øverst blev så placeret en heks fremstillet af en julemand iført et Zorro kostume. Det var en virkelig flot heks, og bålet var en del tid om at komme i gang. Men da det så brændte, var vi mange der blev overraskede over, hvor vildt det blev og stolene blev rykket ud på i hvert tilfælde 5 gange den oprindelige afstand. Selvfølgelig skulle et par af brandfolkene iført branddragt m.m. helt ind ved bålet og sidde og riste skumfiduser. De blev dog kaldt ud da deres dragt og hjelm begyndte at afgasse. Aftenen havde dog den lille ekstra finesse, at de der ikke var i tjeneste måtte drikke 3 øl i løbet af aftenen. Det er altså en del, når vi stort set intet har drukket siden vi kom hertil. Normalt må de, der har fri drikke 1 øl om fredagen og 2 øl om lørdagen, og da vi er fordelt på 3 vagthold kan der altså gå længe imellem, at man drikker en øl.

Det startede egentlig med, at en af brandfolkene fra holdet før os, gav mig et tip om, at der i franskmændenes træningslokale står en C2 romaskine (den rigtige), og hvis man var lidt diskret kunne man godt gå ned og ro på den. Det gjorde jeg så et par gange om ugen, når der ikke var så mange i lokalet. Mit behov for at træne på den voksede dog pga. En skad i min ene læg. Så fik franskmændene sat lokalet i stand, hvilket inkluderede nogle fine skilte "ONLY FOR THE FRENCH PEOPLE!!" Jeg var sønderknust, for ingen brugte romaskinen, og det var stort set den eneste træning, jeg kunne lave uden at læggen brokkede sig. Tilfældigvis kommer der en ung fransk kaptajn en del i den danske lejr, og da jeg fortalte ham det beklagede han. Der var nok ikke noget at gøre ved det, men han ville da gerne prøve lige at trække i et par tråde. 2 dage efter ringede han til mig og sagde, at nu skulle jeg komme ned til ham for at blive fotograferet. Han havde nemlig fået lave aftale om at jeg kunne få et adgangskort til lokalet. Jeg blev bare så jublende glad og taknemmelig, det reddede virkelig meget for mig. Da kortet har nummer 0002 kan man nok konkludere, at det ikke er noget, de giver til alle og enhver.

Den danske deltagelse i UNIFIL missionen møder også sin ende.

Det er nu besluttet, at den danske deltagelse ophører ved kontraktens udløb, og det er så med udgangen af november. Det betyder, at det hold der kommer ned og afløser os i starten/midten af august skal lukke og slukke. Der er mange der er kede af dette, og som en libanenser sagde til mig: "Det vi virkelig kede af, i er veluddannede, har et smil på læben og et glimt i øjet, og det kan vi godt lide på disse kanter".

De bedste hilsner Jens

ISOLERINGSBRANDE

Af: Tommy Kjær
Kilde og foto: stiften.dk

Den 12. juli kl.13:32 måtte Brand og Redning Djursland rykke ud til en brand på Grenå Havn, hvor der var gået ild på et frysehus fra det gamle Green Frost Isværk. Frysehuset/tårnet var under nedrivning for at gøre plads til en servicebygning der skal bruges ved DONG's opførelse af Anholdt Havmøllepark.

Ilden opstod da en glødende stål-bolt, efter afskæring faldt ned på

noget isoleringsmateriale og savsmuld og antændte dette. Ilden spredte sig eksplosivt i tårnet og til benzinslangen på den lift, hvorfra en 51 årig arbejder for et nedbrydningsfirma fra Hornslet stod og arbejdede.

Et vidne på pladsen, havde hørt den 51 årige mand råbe om hjælp fra den øverste del af tårnet og kunne bekræfte, at den 51 årige var fanget inde i tårnet. På grund af den voldsomme røg og brandspredning var brandfolkene afskåret fra at trænge ind i tårnet, før der var kontrol over branden ved en udvendig slukning. Da brandfolkene omsider nåede ind, kunne de bjærge liget af den 51 årige mand.

"Det er frygteligt. Der er sket noget, som bare ikke må ske" udtalte havnedirektøren.

Brand i frysehus kræver dødsoffer.

Her ses brandfolkene i færd med den udvendige slukning af den tragiske brand.

Byggeplads udbrændt.

Kilde og foto: Nordkysten.nu

En meget kraftig brand ramte i nattens løb en byggeplads på Pinjevej i Smidstrup, trods en meget kraftig røg og store flammer har ingen opdaget branden, før mandskabet mødte ind kort før kl. 05.35 torsdag den 19. maj.

SMIDSTRUP: Et besynderligt syn mødte fire håndværkere da de mødte på deres byggeplads kl. 05.35 i morges, torsdag - deres arbejdsplads er i nattens løb brændt ned i et enormt flammehav uden at nogen har opdaget branden og slået alarm.

Hele området var smurt ind i sort sod, garagen udbrændt og en container på området svært medtaget af ild - og et stort læs isolering var helt forsvundet fra området.

Isolering antændt i nattens løb.

Det store læs af isolering lå stablet på garagens højre side, og lå i flere meters højde, ligesom det har gået et stort stykke forbi garagens forside - men det er alt sammen brændt i et yderst voldsomt bål i nattens løb.

Flydende isolering spredte branden.

Hvordan branden er opstået skal nu undersøges af Politiets teknikere, men det er et faktum at isoleringen er blevet antændt, hvorefter isoleringen er blevet flydende og som lava har spredt sig udover området.

Politiet arbejder ud fra en teori om at der er sket en kortslutning i nogle el-installationer på stedet.

På sin vej har den brændende og flydende isolering brandskadet en container på pladsen alvorligt, her har varmen været så kraftig at siden af containeren har slået sig af varmen. Der er opbevaret noget indbo i containeren og det er endnu ukendt hvor alvorligt skadet det er efter branden.

Rent held i uheld.

Ved lykketræf har de seneste dages våde vejr hjulpet til med at hindre brandens spredning, et raftehegn på garagens bagside er brandskadet, men ilden har ikke kunne hoppe fra garagen og over i et nærtstående nabohus eller vegetation på stedet.

Eftersom denne brand har udviklet en kæmpe røgfane af sort tyk røg, sammen med store flammer, uden nogen i nattens løb har observeret ilden, så er det regulært held at ilden ikke har fået spredt sig til nabohusene eller sat naturen i brand.

» DE GRÅ SIDER «

Nu bliver der jo ikke mere sendt korpsbefalinger ud til tidligere ansatte i Københavns Brandvæsenmere. Det har cheferne Jacob og Søren "Sidevind" bestemt. Det er lidt ærgerligt, men sådan er det åbenbart.

Men når jeg taler med mine tidligere kollegaer, og hører hvordan arbejdsbetingelserne er blevet på "min" gamle arbejdsplads, så priser jeg mig lykkelig for, at jeg fik mulighed for at være der, dengang det var sjovt og rart, og ikke mindst hvor sammenholdet ikke var noget man talte om, idet det var en helt naturlig ting i hverdagen.

Det er mit håb, at hele området for brand og ambulance finder sammen under samme tag, og her er kun et "tag", og det er 3f, Chaufførernes fagforening.

Glem de fine fornemmelser i det kommunale, det var godt, da det var (DKA) Dansk Kommunalarbejder Forbund, dengang var tjenestemandsbegrebet en helt naturlig ting, men så kom en sammenlægning med Husligt Arbejder Forbund, og DKA blev til (FOA) Forbundet af Offentligt Ansatte, og tjenestemandsbegrebet blev på de kommunale områder udhulet.

Nu efter yderligere sammenlægning med pædagogerne har man sjovt nok samme logo (FOA), men fagforeningen hedder nu Fag Og Arbejde, og de organiserer "revl og krat", bare der kommer penge i kassen.

Tilhørsforholdet til FOA sluttede reelt, da man gik fra tjenestemandsansættelse med den dertil hørende pension til overenskomstansættelse.

Nu står man med en opgave i brandvæsenene, der lyder på afskedigelser i stor stil. Tag nu stå sammen, stå sammen, og det gælder i hele Danmark på brand og redningsområdet, der vel ikke nogen der tror, at det slutter her, eller at der er nogle hellige køer!

Hilsen
Tidligere BO formand
Sven Præst

INDLÆG TIL BRANDMANDEN MAILES TIL :

tbk507@mail.dk

Log ind på BO's hjemmeside:

www.brandfolk.dk Tilmeld dig nyhedsbrev og modtag e-mail når det kommer nyt information

TAKSIGELSE

Jeg sender hermed en stor tak til stiftelsesforeningen og seniorklubben for opmærksomheden ved min 70 års fødselsdag.

Tidligere underbrandmester
178 Bent Nielsen

BRANDMANDEN DEADLINE FOR INDLÆG UDKOMMER I UGE

01. oktober	41
01. december	51
01. februar	07

Problemer med Alkohol?

-Her kan du få hjælp

Har du problemer med alkohol kan du ringe til Anonyme Alkoholikere (AA) på tlf. 70 10 12 24. Henvendelse kan ske anonymt. Alle er velkomne

Anonyme Alkoholikere har også en hjemmeside på Internettet:

www.anonyme-alkoholikere.dk

Husk det er ikke en skam at være alkoholiker, det er en skam ikke at gøre noget ved det!

TSK 100 ÅR

Af TSK formand Rene Lund

Trafikfunktionærernes Samarbejdende Klubber

Fest, farver og samvær - Billige forbrugslån - Billån - Forsikringer - Hjælp ved uheld i forbindelse med arbejdet - Favorable renter på opsparing - Gratiale ved 25 og 40 års jubilæum samt ved efterløn/pension - Kontakt til diverse foreninger: Sport, lystfiskeri m.m. For alle medlemmer i Chaufførernes Fagforening.

TSK har sin oprindelse helt tilbage til 1911 og er en sammenslutning af flere lokale hjælpeklubber i københavnsområdet. Fra starten var formålet at hjælpe hinanden til en bedre hverdag, specielt udenfor det daglige arbejde. TSK er en klub som tager sig af det sjove, det sociale, det festlige. Det rent faglige lader vi organisationerne om.

Fakta om TSK:

Klubben har p.t. 1.300 medlemmer fordelt over hele Movia-området. Vi er selvfinansierende og således uafhængige af organisationer og interessegrupper. Vi blander os ikke i hvor medlemmerne fagligt er organiserede blot det er et forbund under LO, FTF eller AC. Medlemskab koster 60 kr. om måneden (50 kr. + 10 kr. i driftfondopsparing). Beløbet trækkes direkte fra løn via arbejdsgivertræk eller betalingservice.

Sådan anvendes kontingentet:

Administration 25,00 kr.

Aktivitetsudvalg 16,00 -

Jubilæumsfond 4,00 -

Begravelsesfond 4,00 -

Listekonto 1,00 -

Driftfondopsparing 10,00 -

I alt: 60,00 kr.

Kvalitet i fritiden:

I fælleskab prøver vi at skabe kvalitet i fritiden blandt fagfæller, og dette fællesskab betyder også, at vi kan opnå en række økonomiske fordele for klubbens medlemmer.

Aktivitetsudvalget:

På den selskabelige side har vi stor tradition for sommerudflugter og juletræsfester m.m. for store som små.

Arrangementer som TSK's Aktivitetsudvalg står for. Til disse aktiviteter anvendes som angivet 16,- kr. af hvert medlems månedskontingent. Til det praktiske arbejde og idéudvikling, vælges et antal repræsentanter på den årlige generalforsamling. Disse udgør tilsammen Aktivitetsudvalget. Alle er dog meget velkomne med ideer.

Hobby, fritidsinteresser

Vi formidler kontakt til mange forskellige foreninger. Lystfiskeri, forskellige idrætsgrene igennem sporvejenes Idræts Forening, computer m.m.

Alle foreninger modtager meget gerne nye medlemmer. Så slå på tråden til TSK – vi henviser, til dem der står for det du ønsker, at deltage i.

Økonomiske fordele:

Vi yder gode indlånsrenter, medlemmerne kan p.t. opnå en indlånsrente på 3 % på anfordringskonto. Dvs. at pengene kan hæves, når man ønsker det. Altså, en god opsparingsmulighed til ferie, jul eller 'overraskelser'.

Minimum 10,- kr af kontingentet per måned opspares i en Driftsfond som forrentes med p.t. 4 %. Beløbet er bundet og udbetales, når man forlader arbejdslivet eller overgår til efterløn eller pension. Indskudsstørrelse kan i øvrigt hæves efter ønske.

Billige lån

Klubben tilbyder lån til en rente p.t. på 10 % p.a. + 6 % i oprettelsesgebyr. Ved lånestørrelsen tages hensyn til driftfondopsparingen og anciennitet. Renterne er faste, og kan kun ændres af generalforsamlingen. Vores udlånsafdeling giver hvert år lån til ca. 500 medlemmer.

Billån

Vi formidler fordelagtig finansiering gennem en aftale med Arbejdernes Landsbank. Dette samarbejde åbner gode muligheder for individuelle aftaler med de enkelte medlemmer til billigste pris.

Favorable forsikringer m.m.

Efter mere end 80 års samarbejde med Tryk, kan vi tilbyde medlemmerne forsikringer af enhver art på særligt gode vilkår. Gennem forsikringen er der også mulighed for vejhjælp. Anciennitet fra buskørsel kan f.eks. overføres til privat autoforsikring. Præmierne er helårlige, men TSK giver mulighed for at dele dem op i mindre rater.

Gratiale

Jubilæumskontoen udbetaler p.t. 1.250 kr. ved 25 og 40 års jubilæum. Samme beløb udbetales ved pensionering eller efterløn, hvis man har været medlem i mindst 15 år.

Hjælp ved uheld i tjenesten

Klubben råder over en listekonto. Herfra ydes hjælp til medlemmer der har været uheldige i tjenesten. Ved denne håndsrækning til ekstraordinære udgifter tager forretningsudvalget stilling fra sag til sag.

Vi glæder os til at byde dig velkommen i fællesskabet med de mange muligheder for dig og din familie.

Kontakt TSK om mulighederne.

Åbningstider man-, tirs-, ons- & fredag:

10-12 og 13-15,

Torsdag lukket.

Tlf.: 38 71 69 00

www.tsk.dk

mail: tsk@tsk.dk

Med venlig hilsen

René Lund, formand

SEMINAR OM FORFLYTNING

Onsdag den 15. juni dannede Falck i Odense rammen om et seminar arrangeret af BAR Transport og Engros. Dagen bød på evaluering af et projekt, som har betydet, at 84 reddere i Falck og Københavns Brandvæsen er blevet uddannet som såkaldte forflytningsinstruktører. Deres opgave er at vejlede og inspirere deres kolleger til at forflytte og bruge tekniske hjælpemidler i stedet for at løfte, så de får mindre nedslidning og færre skader på bevægeapparatet. Samtidig blev en ny branchevejledning om emnet præsenteret på seminaret.

Ny branchevejledning

“Forflytningsteknik i ambulance og sygetransport” er titlen på en ny branchevejledning, som for første gang blev præsenteret på seminaret i Odense.

Vejledningen er udarbejdet af brancheudvalget for brand og redning under Branchearbejds miljørådet (BAR) for transport og engros, og den er tænkt som et supplement til forflytningsinstruktørordningen.

Billederne i vejledningen er fra et kursus i forflytningsteknik afholdt hos Arbejds miljø København med deltagere fra Falck og Københavns Brandvæsen.

Målet er at illustrere nogle af de mest almindelige arbejdssituationer, en redder møder i sin hverdag, med fokus på forflytning frem for løft og bæring.

Vejledningen beretter også om det naturlige bevægelsesmønster, samarbejde med de fysiske love etc.

Det var til tider lidt “op ad bakke” at blive enige om formuleringer, illustrationer og layout i branchevejledningen, fortalte seniorkonsulent Finn Olsen. Men alle endte med at blive tilfredse med det færdige resultat.

Terrier holdt fast

Den lå nogenlunde til højrebenet, da Københavns Brandvæsen henvendte sig til fysioterapeut Annemette Eskesen fra Arbejdsmiljø København for at få et bud på, hvordan de mange løfteskader i ambulancetjenesten kunne reduceres.

Hun havde nemlig erfaring med at uddanne såkaldte rollemodeller i hjemmeplejen, som kunne vejlede og inspirere kollegerne indenfor forflytning og tekniske hjælpemidler. Og brandvæsenet havde endda – i modsætning til hjemmeplejen – et etableret system med instruktører, som var vant til at lære fra sig og vejlede kollegerne.

Og således blev forflytningsinstruktørordningen skabt, som senere også kom til at omfatte Falck.

I første omgang blev 15 ambulanceinstruktører og 54 supervisorere uddannet til forflytningsinstruktører.

Men på grund af ambulanceudbuddene kørte projektet på et tidspunkt fast i sandet, og man vendte sig til BAR for at undgå, at det døde helt.

For nylig lykkedes det da også at uddanne yderligere 15 forflytningsinstruktører. Og seniorkonsulent Finn Olsen roste Annemette Eskesen for at være den terrier, der var med til at sikre, at projektet ikke blev tabt på gulvet.

Annemette Eskesen fra Arbejdsmiljø København har været en af hovedkræfterne bag forflytningsinstruktørprojektet.

Klar med "kursus" for kollegerne

Teddy Nielsen fra Slagelse er en af de reddere, der er blevet uddannet som forflytningsinstruktør.

Han berettede i Odense om sine erfaringer som instruktør og dermed inspirator og vejleder for sine kolleger på dette område.

Endnu er det dog begrænset, hvor meget han har slået sine folder som forflytningsinstruktør, fortalte han.

Men efter sommerferien, måske til efteråret, forventer han at afvikle et firetimers "kursus" for 12 til 16 kolleger.

Oplægget til forløbet kommer blandt andet til at rumme information om forflytningsprincipperne, spørgsmål til kollegernes egne oplevelser i det daglige arbejde, gruppeøvelser, diskussioner, praktiske opgaver med mere.

- Det skal nok blive godt, når jeg lige får det indarbejdet, mente Teddy Nielsen om sin rolle som forflytningsinstruktør.

Forflytningsinstruktør Teddy Nielsen, Slagelse.

Positiv udvikling på få år

Forflytnings-principperne har slået rod de seneste år, vurderer underviser

Af Flemming F. Kyster

Hvis man skal tro fysioterapeut Thomas Levin fra Arbejdsmiljø København, så er der sket en markant og positiv ændring blandt redderne i tilgangen til forflytning.

Thomas Levin var med som observatør på et af de forflytningskurser, der blev afholdt i Silkeborg for fire-fem år siden for ambulanceassistenter i Falck.

Siden har han selv afholdt grundkurser i forflytning samt uddannet forflytningsinstruktører, og både mentaliteten og tilgangen har ændret sig en del i årenes løb.

- Man kan mærke, at niveauet er løftet markant siden dengang. Redderne har et skarpere fokus og en mere naturlig tilgang til emnet, sagde Thomas Levin, som betegnede fremskridtene som en positiv overraskelse.

Meget kreative

Forflytning handler også om at have fantasi og improvisere gode løsninger, og redderne har været yderst kreative på kurserne, fortalte Thomas Levin med et smil.

- Nogle faggrupper taler og taler om, hvordan de skal angribe tingene. Redderne er praktisk orienterede, de handler og forsøger sig frem, og noget virker perfekt, andet ikke. Men de er en stor fornøjelse at være underviser for, fastslog Thomas Levin.

Thomas Levin fra Arbejdsmiljø København har oplevet, hvordan redderne er blevet markant skrappe til at anvende forflytningsprincipperne de seneste år.

Dødvande

Lige som andre oplægsholdere bemærkede han, hvordan udbuddet havde en næsten lammende effekt på projektet.

Kurserne i den mest uafklarede periode bar eksempelvis stort præg af det. Mange deltagere vidste ikke, om de var købt eller solgt jobmæssigt, og i den situation er det ikke forflytning, der står øverst på deres mentale dagsorden.

Mange plusser

Blandt succeserne for forflytningskurserne og forflytningsinstruktørprojektet er, ifølge Thomas Levin, at redderne er blevet:

- Bedre til at bruge glidestykker/spilerduk som et naturligt "værktøj"
- Bedre til at bruge patienternes egne ressourcer
- Bedre til at bruge pladsen hos patienten
- Mere selektive med, hvilket udstyr (som jo øger vægten), der medbringes fra bilen
- Bedre til at bede om hjælp (for eksempel at lade pårørende skabe plads eller bede ansatte hente en lift)

Skal ind under huden

Det er vigtigt, at forflytnings-principperne bliver så indarbejdede, at de til sidst ligger på rygmarven, mener Thomas Levin. Plejepersonale håndterer de samme mennesker mange gange, og hvis et løft/en forflytning er mindre vellykket, kan de sige "ok, det gør vi bedre næste gang".

Den mulighed har redderne ikke, så det skal helst gå godt hver gang. Desuden er hver forflytning unik, afhængig af sted, patient, evt. pårørende, tidsfaktor med videre. Der kan med andre ord ikke gives en facitliste, og derfor skal kompetencen helst være så meget under huden, at man uden at tænke så meget finder de rigtige løsninger.

Enkelte minusser

Hvis Thomas Levin skulle pege på et par minusser i sin evaluering af projektet, så var det blandt andet, at det ikke var lykkedes at få formuleret en decideret forflytningspolitik eller faste retningslinjer for forflytning hos arbejdsgiverne.

Desuden var det i slipstrømmen af udbuddet ikke lykkedes at få virkeliggjort planerne om informationsmateriale om projektet til blandt andet hjemmeplejen, plejehjem med videre.

Mange indsatser rummer et dilemma

Af Flemming F. Kyster

Som led i projekt "Redder uden skader" (som vi tidligere har omtalt i Redderen) har ergoterapeut Susanne Rasmussen fra Teknologisk Institut været på "feltstudier" i Falcks ambulancetjeneste.

På hver af de fem stationer, der deltager i projektet (Thisted, Århus, Sønderborg, Slagelse og Tårnby) har hun i to dage kørt med på ambulanceture som observatør.

Formålet var at kortlægge de arbejds gange, redderne har, og få et førstehåndsindtryk af de belastninger og udfordringer, de møder i deres arbejds hverdag.

Hver situation er unik

I de 10 dage oplevede Susanne Rasmussen flest kørsel 2 og 3`ere, og relativt få kørsel 1`ere..

En del af opgaverne bød på:

- Akavede arbejdsstillinger
- Trange pladsforhold
- Tidspres – fra eksempelvis pårørende, ventende trafik etc.
- Relativ Megen kørsel vekslende med korte, men belastende forløb

- Samtidig løft af tungt udstyr og patient

- Det gælder i høj grad for jeres arbejde, at hver situation er unik, bemærkede Susanne Rasmussen.

Typiske situationer

De potentielt belastende situationer opstod ifølge ergoterapeuten typisk inden for disse aktioner:

- Løfte patient højere op i sengen
- Patient fra bære til seng eller omvendt
- Patient fra gulv til bære/seng
- Transport af patient på trapper
- Bårehåndtering, blandt andet indladning

Hele spektret

I løbet af de mange ture så Susanne Rasmussen hele spektret fra "gammeldags" løfte-/bære teknik – eksempelvis patienter der løftes op i sengen ved hjælp af to armkroge – over situationer, hvor forflytning BLEV brugt men ikke optimalt udført, og til indsatser, hvor forflytningsteknik blev anvendt efter bogen.

- Det var en fornøjelse at opleve, når det foregik helt eksemplarisk, konstaterede ergoterapeuten.

Dilemma

Hun var også vidne til flere hændelser, som rummede et dilemma for de pågældende reddere.

Eksempelvis gik en af turene, hvor Susanne Rasmussen var med, ud til en lejlighed, hvor beboeren viste sig at ligge død på gulvet. Tilfældigvis kommer datteren forbi og ser ambulancen, og hun kigger ind til sin far. Datteren var naturligt nok ked af det og noget chokeret over faderens død., Og hun ville naturligt nok gerne se sin far. Før hun kom ind i stuen ville redderne gerne lægge faderen i sengen, hvorfor redderne valgte at løfte den afdøde op i sengen, så datteren ikke skulle se hvordan han eller lå på gulvet. Et alternativ til det manuelle løft var at have tilkaldt morsvognen, men her vejede hensynet til den pårørende tungere end eget arbejdsmiljø.

Husk at sige fra

I en anden situation var en ældre dame faldet på et ældrecenter. Hun havde slået hovedet, blødte og var uklar, så efter grundig undersøgelse valgte redderne at løfte hende op på båret uden brug af tekniske hjælpemidler.

- Der er mange afgørelser, der skal træffes hurtigt, og der er mange hensyn på spil, erkendte Susanne Rasmussen, som dog opfordrede til, at redderne – for deres egen skyld – engagerede sig endnu mere i at træffe de smarte valg, der giver den mindste belastning af kroppen.

- I skal huske at sige fra, inden grænsen er nået, lød det fra ergoterapeuten.

Flest skader på akutte ture

En deltager erklærede sig enig, men tilføjede:

- Jeg tror aldrig, vi kommer uden om de situationer, hvor det bare er NU, og så tager man bare fat.

Falcks sikkerhedsleder, Bjørn Ølgod, kunne bekræfte, at LANGT den største kilde til især rygs skader er de akutte ambulanceture. Det er en problematik, som projektet "Redder uden skader" meget gerne skal give nogle løsninger på, oplyste Bjørn Ølgod.

Blandt de tiltag, der ifølge sikkerhedslederen testes af inden for projektets rammer, er et automatisk bæreindladningssystem, som man blev præsenteret for på ambulancemessen i Fulda i Tyskland.

Megen ros

Selv om Susanne Rasmussen stak lidt til nogle af de dispositioner, som – ergonomisk set – var mindre heldige, så havde hun masser af ros og anerkendelse til de reddere, hun havde kørt med på de fem stationer:

- Alle, jeg har mødt, har et stærkt fagligt engagement og en imponerende dedikation. De opfatter helt klart deres arbejde som meget meningsfuldt, og er med rette stolte over den forskel, de gør, fortalte Susanne Rasmussen.

SAMMENHOLD ELLER SAMMENBRUD

Af formand
Jesper Bronée

Har det kommunale beredskab en fremtid?

-og har den kommunale kontra den private fagforening en fremtid?

Det er to spørgsmål, som netop nu fylder rigtig meget i de diskussioner, der er over middagsbordet på brandstationer i hele Danmark. Det er også to spørgsmål, som debatteres i den øvrige del af Norden, og som diskuteres i hele Europa for den sags skyld!

I det sidste nummer af det svenske fagblad **Swedish Firefighter** blev dette emne også berørt, og nu vil jeg forsøge at få fokus rettet på emnet i Danmark. Desværre må vi konstatere, at emnet er yderst aktuelt i hovedstadsområdet, hvor flere brandvæsener inden udgangen af året enten har gennemført eller er i gang med at gennemføre en tilpasning af mandskabsstyrken, og her er ingen steder tale om en udvidelse af styrken, skal jeg lige skynde mig at bemærke! Og som den ivrige læser garanteret er bekendt med, foregår de samme tilpasninger i øjeblikket over hele landet!

Igennem mine mange år med fagligt arbejde, har jeg gentagne gange ønsket en debat bl.a. i NBS om, hvad der kunne gøres, for at danske og nordiske brandfolk var bedre beskyttet mod denne slags nedskæringer, men det har været meget svært at få en fælles holdning blandt brandfolk i Norden, idet vores baggrunde såvel nationalt som internationalt desværre er vidt forskellige.

Det er min klare overbevisning, at brandfolkene i Danmark sakker håbløst bagud i forhold til en egentlig erhvervsuddannelse, idet der ikke findes en egentlig brandmandsuddannelse for fuldtidsansatte brandfolk, som målrettet sikrer, at en uddannet brandmand står med en godkendt og fuldt accepteret uddannelse, som garanterer visse rettigheder, når et job nedlægges.

I Danmark er det frustrerende at opleve, at en brandmand i dag kan overflyttes til anden tjeneste i en kommune, idet brandmanden uden en godkendt uddannelse betragtes som en specialarbejder, hvilket jeg mener, er forkert, men desværre er det sådan, virkeligheden er i dag! Det må være i de faglige organisationers interesse, at vi snarest får lagt et politisk pres på de politikere, der har vores erhverv som fagområde. I 3Fs gruppe for brandfolk er det et klart defineret krav, at brandfolk skal have mulighed for en uddannelse, som indeholder meget mere end de 12 årlige øvelser, som i dag er minimumskravet til brandmanden.

Først og fremmest mener jeg, at vi bør få en uddannelse, som er målrettet på fuldtidsansættelse som brandmand, og allerhelst ser jeg, at det bliver en fællesnordisk standard, der ligger til grund for denne uddannelse. Desværre kan man i dag konstatere, at en brand- eller ambulancemand ikke kan få job på den anden side af Øresund, selvom såvel den danske som den svenske regering igennem mange år har rost ørestadsregionen for dens muligheder på tværs af de geografiske grænser.

Et andet af de emner, som jeg gerne ville have rettet fokus på, er om der for medarbejderen er forskel på, om han/hun er privat eller kommunalt ansat. Jeg ved, det er et sprængfarligt emne at berøre, men som jeg altid har sagt, så er vi som faglige organisationer nødt til at tage fat på de ting, som kan få indflydelse på vores arbejdsliv. Jeg er personligt af den opfattelse, at uanset om man er privat eller kommunalt ansat, så har vi de samme bekymringer i hverdagen, og fagpolitisk står vi med de samme problemer uanset vores arbejdsgivers baggrund. Jeg er overbevist om, at uanset om man er ansat kommunalt eller privat, så oplever alle medarbejdere i disse år, at arbejdsopgavernes antal stiger uden at lønnen stiger tilsvarende, hvilket bl.a. skyldes den politiske dagsorden, hvor alle er spændt hårdt for økonomisk! Dette skyldes alene den overordnede politiske dagsorden, som både nationalt, regionalt og kommunalt styres af, at man alle steder forsøger at få leveret en ydelse, som er karakteriseret ved "lavest mulige serviceniveau til lavest mulige pris"!

Tiden er kommet, hvor denne politiske dagsorden implementeres i det danske redningsberedskab, en implementering som allerede er igangsat på ambulanceområdet! Mange har desværre glemt, at BO i sin tid advarede om, at med den nye regionsstyrede ambulancetjeneste, ville der blive leveret en ringere ydelse på ambulanceområdet i fremtiden, og jeg mener i dag, at denne påstand har vist sig at holde stik. Det er faktisk, at antallet af ambulancer er reduceret, og det er faktisk, at responstiden er steget i hovedstadsregionen.

Nu er turen så kommet til brandberedskaberne i hovedstadsområdet! Der er en fælles holdning blandt mange kommuner til, at så længe der indgås samarbejdsaftaler på tværs af kommunegrænserne, så er alt i den fineste orden, selvom antallet af brandfolk reduceres. Jeg er i tvivl om, hvorvidt det er muligt at ændre denne måde at drive redningsvirksomhed på, men jeg mener, at de faglige organisationer sammen med sikkerhedsorganisationer har en forpligtelse til at gøre vores politikere opmærksomme på de problemer, som de nye tiltag fører med sig. Senest har man oplevet, at begrebet responstid er forsvundet, det betyder billedligt talt, at der i dag ikke længere er et lovmæssigt krav til afgang- og mødetid for redningsberedskabet! Jeg er overbevist om, at dette tiltag er lavet, fordi det flere og flere steder er blevet umuligt at overholde disse tider, idet man mange steder bemander landets brandvæsener med deltidsansatte brandfolk, som skal have mulighed for at forlade deres arbejdsplads, når de skal til ildebrand. I takt med nedskæringer overalt, er der færre og færre virksomhedsejere, som kan leve med, at deres medarbejdere går for at passe et bijob som brandmand.

Jeg er af den holdning, at der overalt i Danmark skal der kunne leveres kvalificeret hjælp til borgere af redningsberedskabet med et krav om uddannelse og tid, som ikke er bygget op på frivillig hjælp uden nogen krav til fremmøde på et skadested.

Derfor er min opfordring, at de faglige organisationer må se realiteterne i øjnene og sætte sig sammen, for på denne måde at kunne opstille visse krav til kvaliteten af vores arbejde.

Jeg kan her midt på sommeren 2011 konkludere, at de visioner, som vi igennem flere generationer har haft i BO, nu er ved at se dagens lys i form af et solidt samarbejde mellem brand- og ambulancefolkene i 3F, og at vi nu er ved at skulle høste frugten af det arbejde, som mange tillids- og arbejdsmiljørepræsentanter, klubformænd og organisationsfolk har ønsket så brændende igennem mange år. Her refererer jeg til det solide samarbejde, der nu er ved at være skabt i 3F, hvor alle medlemmer ansat i landets brand- og ambulancetjenester får et

fælles talerør på tværs af ansættelsesforholdet til private eller kommunale arbejdsgivere. BO har hen over sommeren drøftet et tværfagligt samarbejde med medlemmerne af Reddernes Landsklub og Reddernes Faglige Klub, og jeg har en meget stærk tro på, at vi inden udgangen af 2011 har etableret det, som mange igennem generationer har forsøgt at lave, nemlig et fagligt fællesskab for mere end 4500 danske brand- og ambulancefolk, som er fuldtidsbeskæftiget med brand- og ambulancetjeneste.

Desværre er der en gruppe af brand- og ambulancefolk, som fortsat mener, de skal være i FOA, selvom jeg er overbevist om, at vi ville stå meget stærkere, hvis der var et forbund i Danmark, som repræsenterede alle landets over 5000 brand- og ambulancefolk. Vi er i dag ca. 4.500 medlemmer i 3F, som er fuldtidsansat indenfor brand-, ambulance- og redningstjenesten, og vi har flere gange forsøgt at få medlemmerne af FOA i dialog om et muligt samarbejde, men dette bliver desværre afvist gang på gang! Jeg skal ikke gætte på grunden til denne frygt for et stærkt samarbejde, men jeg kan kun appellere til, at vi som brand- og ambulancefolk bevarer respekten for hinanden, uanset hvem der er vores arbejdsgivere.

Jeg har en tro på, at et fællesskab blandt de ansatte i redningstjenesten er en del af det store puslespil, der skal samles, for at vi på nordisk og europæisk plan kan få den respekt, som vi som medarbejdere fortjener. Igennem snart 113 år har Brandfolkernes Organisation eksisteret, igennem snart 75 år har Nordiske Brandfolks Studiedage eksisteret, igennem snart 3 år har European Firefighters Unions Association eksisteret for bl.a. at sikre, at brand- og ambulancefolk i BO får den bedste beskyttelse i deres ansættelse og arbejdsvilkår.

Senest er det lykkedes at tilføre såvel NBS som EFFUA yderligere små 4000 nye medlemmer, idet vi i 3F har aftalt, at uanset ansættelsesforhold, så er man som medlem af de organisationer, som er forankret i 3F, også en del af det nordiske og europæiske fællesskab for brand- og ambulancefolk.

EFFUA har igennem 2011 oplevet en øget interesse fra vores europæiske kolleger, idet mange gerne vil have en platform, hvor brand- og ambulancefolk kan dyrke erhvervet, og hvor man kan støtte hinanden, når der opstår problemer, som skal løses. EFFUA er en støt voksende organisation, og jeg er af den klare overbevisning, at får vi samlet tilstrækkeligt med medlemmer i denne nye organisation, vil vi som ansatte opnå et fællesskab i Europa, som skal være til stede, hvis vi i fremtiden skal have indført europæiske standarder for uddannelse, køretøjer, mundering o.lign.!

Vi har fra 3Fs side gentagne gange peget på en løsning, hvor det sikres, at alle uanset ansættelses- eller organisationsforhold bliver behandlet ligeligt, men desværre er der ikke interesse fra FOA til en løsning, hvor 3Fs medlemmer kan deltage. Jeg finder det bekymrende, at et stort fagforbund ikke vil respektere en stor gruppe medlemmers ønske om frit at vælge fagforbund, når der er tale om et valg i et andet af de store LO-forbund. Jeg har skrevet og sagt det før, men den holdning, som FOA og FOAs medlemmer lægger for dagen er **absolut ikke** til gavn for medlemmerne, det er alene en kamp om medlemmerne. Med den arrogante holdning bliver vi aldrig stærke, og jeg vil derfor igen opfordre til, at såvel medlemmer som ledelsen i FOA viser, at man vil vores branche noget godt. Lige nu mister vi magt, hvilket vi igennem de sidste 5-6 år løbende har gjort, idet FOA ikke har taget kampen op for medlemmerne.

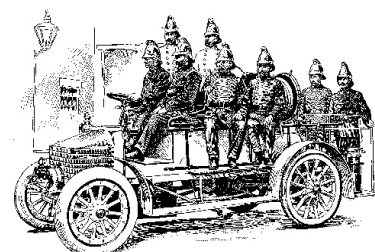
Dette vil jeg bede jer tænke på, når FOAs medlemmer påberåber sig retten til, at det er dem og kun dem, som kan forhandle med arbejdsgiverne. FOA vil kun lade halvdelen af de ansatte komme til orde, efter min mening alene for at holde fast i en principiel og egoistisk beslutning! Hvad har FOA opnået de sidste 18 måneder? Hvad skete der med brand- og ambulancefolkene i Gentofte? Her var der ikke meget hjælp fra FOAs side! Hvad skete der med ambulancetjenesten i København og på Frederiksberg? Her endte det med en reduceret ambulancetjeneste uden en egentlig overenskomst, som skulle sikre de ansatte deres rettigheder i forhold til pauser, belastning osv.! Hvad kom der ud af den nye overenskomst? Blev brandmestrene sikret væsentlige lønstigninger med de øgede arbejdsopgaver, som er en naturlig følge af de strukturelle ændringer, der giver denne medarbejdergruppe endnu mere arbejde? Nu oplever vi det på ildløsområdet, hvor man taler om at overflytte brandfolk til andre af kommunens arbejdspladser uden hensyntagen til, at bl.a. arbejdstider, løn og pensionsvilkår får brandfolk er helt unikke. Hvad er FOAs holdning på dette område? Har FOA været til stede... eller dukker FOA igen op, når løbet er kørt? Er det respekt for vores erhverv? Og hvor blev sikkerheden for tjenestemændene af? Hvilke rettigheder har en tjenestemand i dag?

Med dette vil jeg ønske medlemmerne af 3Fs brand- og ambulancetjenester en god sommer, og så afventer vi i BO spændt, hvad grænsesagen i LO bringer. Der er fastsat et møde i LO den 4. oktober 2011, hvor vi i 3F har en klar forventning om, at LO vil afslutte denne sag med en afgørelse om, hvordan medlemmerne af henholdsvis 3F og FOA i fremtiden sikres en ligelig indflydelse på deres arbejdspladser.

Jeg håber, at denne artikel understreger, at 3F er det rigtige valg, hvis du og dine kolleger fortsat vil have et job, som der er respekt om i fremtiden!

SENIORNYT

Så er sommeren eller mangel på samme ved at være på sidste vers, og vi skal jo nok belave os på, at det bliver "normalen" fremover.

Vi kan så håbe, at landmændene har haft glæde af alt det vand, der er blevet leveret ovenfra.

Der sker jo ikke de store ting i sommerperioden, og vi mødes igen i oktober til vores mandagsmøder.

Er der nogle som sidder og undrer sig over at de ikke mere får tilsendt korpsbefalingerne fra Københavns Brandvæsen. Det var nu meget interessant, at man kunne følge med i, hvad der skete på den gamle arbejdsplads, men det er blevet besluttet på højeste plan af beredskabschefen og dennes stedfortræder, at hvad der sker i brandvæsenet, det vedkommer kun de ansatte, det skal ikke sendes ud til pensionister og andet godtfolk.

-det er også godt nok, hvis det der sker i virksomheden, ikke tåler at blive bragt til torvs, men det er nok ikke derfor... Jo, der sker ting og sager på vore gamle arbejdspladser, og nu er der afskedigelser i udsigt, men det giver så personalet muligheden for at stå sammen om et fælles mål.

Nu er det ingen skam at gå, når man er blevet fyret, men hvad med at stå sammen inden man bliver det, det er lige netop nu tvingende nødvendigt, at der trækkes på samme hammel, hvis der fortsat skal være noget tilbage, der hedder kommunalt brandvæsen.

Vi var for mange år siden stor modstander af det private redningskorps Falck, men vi må erkende, at Falck er det største brand og redningsberedskab i Danmark, og det har de altid været.

Hvad er mere nærliggende, især nu hvor krisen kradser, end at stå sammen i en fælles fagforening for kommunale og privatansatte, tjenestemandansættelserne er historie, og alle bliver i dag ansat på lige vilkår, nemlig overenskomstansættelse.

Der skal måske en fyringsrunde til før det fiser ind på lystavlen, hvad det vil sige at stå sammen.

Fødselsdage.

31/8 514 John F. Hansen Frederikssundsvej 122 A, 1. tv. 2700 Brønshøj 90 år
1/9 276 Erik Larsson Rønnebærvej 10, 2650 Hvidovre 80 år
21/9 606 Otto Gøse Kiselvej23, 1. th. 2730 Herlev 80 år
9/10 Gent. Martin Clausen Holmevej 17, Anisse 3200 Helsingø 70 år

Dødsfald.

Torben Nielsen Sejbak (frederiksberg) død den 10. juni 2011

Mandagsmøderne i den kommende sæson.

Første mandagsmøde er mandag den 3. oktober på Svanevej.

7. november
5. december
2. januar 2012
6. februar 2012
5. marts 2012
2. april 2012

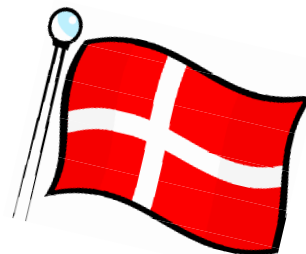
Orientering.

Til de medlemmer, der for første gang har fået en E-mail adresse, eller de der endnu ikke har meddelt, at de allerede har en sådan, vil jeg bede om, at I sender en mail til mig spsp@ishoejby.dk, så kan jeg registrere jer, så I fremover får sendt informationer fra klubben på mail.

Jeg vil bede jer om jævnlige at tømme jeres "indbakke", det sker tit, at jeg får mails retur med besked om, at der ikke er plads i modtagerens indbakke.

Husk også at sende adresseændring, hvis tilfældet er at I flytter bopæl.

Sven Præst

VIRKER DET DER MED BO?

Brandfolkenes Organisation. Det lyder af noget! Det er skam også noget.

Det er nemlig samlingspunktet for kommunalt ansatte reddere og brandmænd, og har været det i et århundrede. Og det vil det også være det næste århundrede.

For der vil til stadighed være brug for reddere og brandmænd, og der vil også til stadighed være behov for at samles.

Et fællesskab, kan ofte opfattes som et snærende bånd. Et der sætter visse grænser for min frie udfoldelse - kun mene det jeg selv vil, og kun at gøre det jeg selv vil.

Men Brandfolkenes Organisation er et samlingspunkt om arbejdet, og man kan vel med god grund spørge, hvor tit man på arbejdet får lov til helt uhindret kun at mene det man selv vil, og så kun gøre det man selv vil

Opgaven for vort fællesskab, i BO - er at sikre at den enkelte får gode udfoldelsesmuligheder på arbejdet, en god indtjening og at vi så sammen har ressourcerne til at tage vare på de af os, der kommer ud for problemer, uheld, arbejdsløshed

Chaufførernes fagforening har mange forskellige brancher. Naturligt nok er branchen med de privatansatte reddere og brandfolk, BO's nærmeste samarbejdspartner og allierede. For selv om man som grundlag har to forskellige ansættelsesformer, en kommunal og en privat, så er arbejdsopgaverne i det daglige meget ofte ens.

Tilsammen udgør BO og de privat ansatte reddere og brandfolk dog den største enhed i Danmark, der tilsammen kan påvirke og øve indflydelse på uddannelserne, på arbejdet, på det grej man har med sig i arbejdet, og som kan være af altafgørende betydning for resultatet.

Vi har brug for hinanden, og vi har brug for et stærkt fællesskab. Det fællesskab du er medlem af. Det er et fællesskab der også har brug for dig, din mening, og det du kan og vil bidrage med.

Chaufførernes Fagforening (CF) er også et fællesskab der taknemmelige og glade for at BO valgte os, som det faglige ståsted, da tunge beslutninger skulle tages. Sammen med de nærmeste kolleger i CF, ser vi at det nødvendige grundarbejde med arbejdsmiljø og uddannelse indenfor brand- og redningsarbejde får ny næring og inspiration og blomstrer flot.

For uanset om man nu engang er offentligt ansat eller privat ansat, så ligner opgaverne jo påfaldende meget hinanden. Og det der i dag er kommunalt, kan i morgen være privat og viceversa.

Det skal helst ikke betyde at medlemmerne skal suse ud og ind af de forskellige organisationer, og organisationen skal starte forfra hver gang en ombytning finder sted. Det er det stædige engagement, med erfaring og indføling der giver resultater. **Det sikres bedst igennem at alt brand- og redningsarbejde ligger samlet et sted.**

BO har også givet os i CF et godt indblik hvor meget den internationale dimension i det faglige arbejde er. BO er med i et meget givende og berigende internationalt samarbejde med brandfolk fra ikke kun Norden, men fra hele verden.

Desværre mangler en vigtig dimension i BO's virke, her i CF. Nemlig retten til at afslutte aftaler og overenskomster for en stor del af medlemmerne. Det er trist og ærgerligt. Man må så sandelig håbe, at den midlertidige skavank kan blive rettet op, ved at LO blander sig reelt, og får samlet det, der i mere end et århundrede har været samlet i BO.

Vi hører jo sammen i et fællesskab. Brandfolk i BO. Og alle hører vi til i CF, der kan skabe rammerne for vore fælles udfoldelser, til gavn og glæde i hverdagens arbejde.

Næstformand i Chaufførernes Fagforening
Bent Møller

Indbygget brandsikkerhed

Rockwool stenuld giver ekstra sikkerhed

Rockwool stenuld har markedets suverænt bedste brandmodstandsevne. Den tåler over 1000 °C og er klassificeret i den bedste brandklasse (klasse A, ubrændbar). Rockwool afgiver desuden ingen brændende dråber og minimal røg ved en brand.

Disse afgørende egenskaber kan sikre, at mennesker kommer ud af bygningerne, og at slukningsmandskabet kan nå at slukke branden, inden bygningen overtændes og styrter sammen.

Få mere at vide på www.rockwool.dk

ROCKWOOL®
BRANDSIKKER ISOLERING

www.rockwool.dk